

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Căminului Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 13 Martie st. v.

Pentru unii mămă, ear' pentru alții
 ciună.

Se va împlini în curând anul, de când
 unul dintre redactorii „Tribunei“, dl
 Cornel Pop Păcurar, se află în temniță.

El a fost condamnat pentru două
 osebite articole, care amândouă au fost
 numai nisce răspunsuri la alte articole,
 publicate în coloanele guvernamentului
 „Koložsvári Közlöny“, și amândouă
 cuprindeau o protestare, precum se vede
 prea energetică, contra cultului Kossuth-ist.

Ceea-ce dovedesce, că nu este bine
 să întri în discuțiune cu diaristii guver-
 namentali din Cluj, fiindcă diaristii acestia,
 când li se infundă cu argumentele, te ci-
 tează prin dl procuror la Cluj, și dela
 Cluj drumul duce la Năsăud.

Avem dar' să fim oameni mai cu
 minte decum am fost în trecut și să ne
 mărginim a raporta despre cele ce se țin
 în coloanele oficioase din Cluj.

Tot „Koložsvári Közlöny“ pu-
 blică în numărul dela 24 Noemvrie 1886
 sub titlul „Apel la revoluțiune“ următoa-
 rea notiță:

„Ellenzék“ nu scie ce vorbesce. În nu-
 mărul de ieri au apărut la cel mai serios loc
 următoarele știri scandaloase: „Contribuabilul
 abia mai poate purta sarcinile organismului de
 stat alcătuit cu un lux nemai pomenit, — și
 dacă masa mare a poporului suferă încă în
 pace sarcinile insuportabile ce se sporesc din zi
 în zi și nu i-se opune cu arma puterii publice,
 singura cauză e, că crede că alege dintre două
 rele pe cel mai mic, dacă nu se aruncă în
 revoluțiune. Nu se înșală însă po-
 poarele, când o cred aceasta? Nu ar
 fi oare mai bine să se pună cu orice preț
 capăt acestei nesuferite stări de lu-
 cături?“

E evident, că „Ellenzék“ provoacă
 la revoluțiune, ear' „Koložsvári Köz-
 löny“ denunță și cere intervenirea pro-
 curorului.

Au trecut de atunci trei luni de
 zile, și procurorul n'a intervenit, fiindcă
 „Ellenzék“ e diar maghiar și libertatea

de presă e sfântă, când e vorba de presa
 maghiară îndeosebi.

Abia trece și data dela Dumneșeu,
 fără-ca să găsim prin diarele maghiare
 câte ceva în felul apelului reprodus de
 „Koložsvári Közlöny“ din „Ellen-
 zék“. Și cu și se propagă spiritul de
 revoluțiune. Ați se insultă armata co-
 mună, mâne sunt atinși membri ai Casei
 domnitoare, poimâne se cântă „O te bü-
 dös bocskor“ ori se insultă în vre-un alt-
 fel vre-unul dintre popoarele ce consti-
 tuesc regatul ungar, — în sfârșit se să-
 desce amăriciunea și se pregătesc spiritele
 pentru revoluțiune: toate aceste se iartă,
 dacă sunt Maghiari cei ce le fac.

Kossuth însă e „noli me tangere“ și
 „noli me tangere“ e tot ceea-ce privește re-
 voluțiunea dela 1848.

Când se vorbesce de aceste, guver-
 namentali din Cluj cer, ca procurorul și
 jurații să cetească printre rînduri și să
 salveze cu orice preț patria printr'un
 verdict de condamnare.

În numărul dela 22 Martie al diar-
 ului „Koložsvár“, care duce mai de-
 parte tradițiunile fostului „Koložsvári
 Közlöny“, sîntem denunțați pentru mo-
 dul, în care ne-am pronunțat asupra sîr-
 bării zilei de 3/15 Martie.

„Dar' ni-am adus aminte, — se țiece în
 denunțare, — că și anul trecut tocmai pen-
 tru articole publicate contra zilei de 15 Martie
 a fost pertractarea în fața curții cu jurați, și am
 creșut, că e bine să ne oprim pe o clipă“.

Își aduc rău aminte guvernamentali
 din Cluj. Articolele, pentru care dl Pop
 Păcurar șede în temniță, au fost publi-
 cate pe la finele anului 1885, ba unul
 chiar pe la începutul anului 1886 st. n.
 Nu era dar' în ele vorba de 15 Martie,
 ci numai de Kossuth, de alipirea Româ-
 nilor către Dinastie și de stăruința lor
 pentru legalitate.

Maghiarii însă atât de mult identifica
 regatul ungar cu Kossuth și cu revolu-
 tiunea dela 1848, încât pentru ei anul
 începe cu 15 Martie și tot cu 15 Martie
 se și încheie.

Dar' de astădată guvernamentali din
 Cluj nu se mulțumesc numai cu procu-
 rorul. Ei mai fac și ca adversarii ro-
 mâni ai „Tribunei“ și cer și interve-
 nirea d-lui Diamandi Manole.

„Și d-lui Diamandi Manole, președinte-
 lui camerei comerciale din Brașov, ca aproape
 singurului proprietar al „Institutului tipo-
 grafic“, îi este oare pe gust o asemenea trac-
 tare în ceea-ce privește afacerile comune?“

„Domnii acestia vor să împământenească la
 noi tonul diarelor „Epoca“, „Lupta“ și „Românul“
 din București, asupra cărora „Telegraful“ arată
 cu dispreț, și pretinsul partid, proprietarii, dl
 Diamandi, o suferă aceasta“.

Au mai întrebat și alții tot astfel, și
 răspunsul a fost, că nu are nimeni să se
 amestece în treburi, care nu-l privesc.

„Institutul tipografic“ este o
 întreprindere comercială, care nu are a
 face cu politica, și dacă guvernamentali
 din Cluj ar voi cumva să se mute la
 Sibiu și să tipărească diarul „Koložs-
 vár“ în „Institutul tipografic“, au să se
 adreseze la dl Diamandi Manole, care,
 deși nu este aproape singurul proprietar
 al acestui institut, e președinte al comite-
 tului de direcțiune al lui și sîntem con-
 vinși, că se va bucura prea mult, dacă
 va pute să ajungă la învoeală cu redac-
 tiunea diarului „Koložsvár“. Atunci
 însă, când vorba e de politica ce este re-
 prezentată în coloanele unui diar eșit din
 atelierul „Institutului tipografic“,
 nu la comitetul de direcțiune al acestui
 institut, nici la președintele acestui comi-
 tet, ci la redactorul răspunzător al
 acelui diar au să se adreseze guvernamen-
 tali din Cluj. „Institutul tipogra-
 fic“ s'a înființat de către câțiva oameni,
 care au voit să creeze mijloace pentru
 lesnirea lucrării literare: politica, pe care
 o reprezintă „Tribuna“, o face marea
 mulțime a Românilor din țările coroanei
 ungare.

Domnul Diamandi Manole, la care se
 adresează guvernamentali din Cluj, ca
 președinte al camerei comerciale din Brașov
 și al „Institutului tipografic“ din
 Sibiu nu are nici o înrîurire asupra „Tri-

bunei“. Are însă, ca Român și ca cetă-
 țean al acestei țări, ca om independent,
 inteligent și doritor de bine multă trecere
 la Români, și dacă ar face și d-sa, cum
 cer guvernamentali din Cluj și cum au
 făcut și alți Români, care nu vor să se
 strice cu guvernul, dacă ar desavua și d-sa
 politica reprezentată de „Tribuna“, dacă
 s'ar lăpăda și d-sa de „Tribuna“, aceasta
 fără îndoială i-ar strica foarte mult „Tri-
 bunei“, dar' nu ar pute să facă din
 adevăr neadevăr, n'ar pute să schimbe nici
 sentimentele, nici politica Românilor.

Și de aceea de geaba cer guverna-
 mentali din Cluj intervenirea dlui Dia-
 mand Manole, căci dl Diamandi Manole
 tace, cum mai tac și alții, și are să tacă,
 precum tac toți cei-ce țin mai mult să nu
 se pună în conflict cu Românii decât să
 se insinue la guvern.

Guvernamentali din Cluj să se mul-
 țumească cu ceea-ce le acordă legea: un
 singur om, unul pentru toți.

Nu mai unul câte unul pot să ne ci-
 teze la Cluj, numai unul câte unul pot
 să ne trimită la Năsăud numai atunci
 vom înceta, când nu se va mai găsi acest
 unul între noi. Ear' până atunci mai va!

Amînarea congresului „Kultur-egylet“-
 urilor. Sub acest titlu cetim în „Pester Lloyd“
 următoarele:

„Reuniunea scolară maghiară a fost, precum
 se scie, însărcinată cu pregătirile pentru con-
 gresul „Kultur-egylet“-urilor maghiare și s'a
 năisut, de a-i da o dezvoltare cât se poate de
 imponentă. Dar' cu tot interesul mare pentru
 cauză s'a validat părerea, că în timpul de față,
 când îngrijirea pentru susținerea
 păcii apasă spiritele, nu s'ar recomanda
 ținerea congresului în luna lui Aprilie. . . .
 S'a hotărît deci a ține congresul pe timpul des-
 vîlirii monumentului lui Deák, ce probabil se
 va întîmpla în luna lui Septemvrie. . . Despre
 acest congres dl Carol Gerlóczy, ca președinte
 al reuniunii scolare, încunoscîtează toate cele-
 lalte reuniuni. . .“

Precum se vede, fruntașii Kultur-egylet-urilor
 ei înșiși țin de incompatibilă lucrarea lor cu „în-
 grijirea pentru susținerea păcii.“ Mărturisire
 prețioasă.

Foiața „Tribunei“.

Dina mărgărelelor.

Poveste.

(Urmare.)

- Vremea tace, se petrece,
 Trece-un an și altul trece,
 Și din pruncel mititel
 Se făcun un junîșel
310. Așa drag și frumușel,
 Cât se tot privești la el. . .
 Dar' precum dînsul creștea
 Îndrăzneala lui scădea,
 Era tot mai rușinos,
 Mai retras, mai sficios.
 Mai târziu nici vreme să meargă
 Mărgărele se culeagă,
 Cum alți juni mergeau voios
 Cătră țermurul frumos,
320. Când vedeau că dîna vine
 Pe-ale mării ape line, —
 Ci mergea el câte-odată
 De prindea cu al seu tată
 Pesci din marea cea lucie
 De coloare purpurie. . .
 Și retras cum mult era,
 Acum nici că mai voia,
 Ca să meargă să vorbească
 Cu ființa îngerească
330. Cu fîica mărgălelor,
 Dina mărgălelor. . . .

- Vine dîna 'ntăia oară
 În frumoasa-i luntrișoară,
 Și gîndind că a venit
 Copilașul ei iubit,
 Vrea să-l cheme ear' la sine
 Să-l îngâne 'n vorbe line
 Și să-l legene ușor
 Pe sinușu-i drăgușor. . .
340. Multă vreme-l aștepta
 După el mult se uita,
 Dar' nicăiri nu-l zăria,
 Căci de față nu era. . . .
- Vine dîna-a doua oară
 În luntrișu-i sprintenșoară,
 Și gîndind că a venit
 Acum măcar cel iubit,
 Se uita cu înfocare
 Prin mulțimea asta mare,
 Prin mulțimea de pescari,
 Domni străini și gospodari.
 Unul c'altul tot mai mari,
 Dar' vai, pruncel ei dorit
 Nici acuma n'a venit! . . .
 Acum dîna se 'ntristează,
 Suspinînd încet oftează,
 Căci își alesese ea
 Din mulțimea ce-o vedea
 Pe-acest dulce junîșel
350. Suflet blînd de nu-i ca el,
 Și nimic nu-i trebuia,
 Altă 'n lume nu doria
 Decît ca ăst pescărel
 Fraged, blînd și frumușel

- Aci probe să ghicească
 Și pe ea s'o urmărească
 În patria-i îngerească. . .
 Cum vîdă că nu-l zăresce
 Și că el și-acum lipsește
370. Dela țermure plecă
 Cătră țară-i se 'nturnă
 Și perî pe apa lină
 A mărgălelor regină
 Ca 'ntunerecul cel mare
 La lumina arțătoare. . .
 Cât ai bate 'n palmi odată
 Dînișoara întristată
 Abia, frate, se vedea
 Cât steluța mitutea,
380. Ear' apoi de tot peria. . .
 Dar' n'a mers să nu mai vie,
 N'a mers dînsa pe vecie;
 Ea a mers să vină eară
 Încă tot în astă seară,
 A întra vrînd ori-și-unde,
 Ori-și-unde a pîtrunde,
 Numai pruncel să-l gasească
 Și cu el să se 'ntâlnească! . . .
- Abia luna luminoasă
390. S'arîta pe cer voioasă
 Și fîica mărgălelor,
 Dina mărgălelor
 Se 'ntorcea pe marea lină,
 Nu voioasă, nici senină,
 Ci cu inimă mîhnită,
 Inimă de dor zdrobită;

- Și îndată-ee-a sosit
 La țermuru'mprietenit,
 Merse iute și cercă
400. Multe căsi cutreeră
 Totdeauna nezărită
 Și de nimenea simțită,
 Dar' pe prunc tot nu-l afla,
 De-a lui urmă tot nu da! . . .
- Eată că o colibioară
 Vede mîndra dînișoară,
 Care încă n'o cercase
 Și în care nu întrase. . . .
 Merse, se apropiă,
410. În colibă se băgă
 Și spre marea-i bucurie,
 Spre-a ei dulce veselie
 Abia aci că întră
 Și ea pruncel și-l află! . . .
 Pășia dîna 'ncetinel
 Cătră patu-i mitutel,
 Pat cum ea n'a mai vîdut:
 Pe mușchi moale așternut. . . .
 Ea se duse 'ncetîșor
420. Cătră blîndul dormitor,
 De el lin s'apropiă,
 Lîngă el se aședă
 Și la el cu drag căută. . . .
 Apoi își luă ea jos
 Lîngușorul ei frumos,
 Ce la grumaz îl purta
 Și care 'nșirat era
 Din frumoase mărgărele
 Făcute din lacrimi,

Correspondență din Viena.

Viena, 23 Martie n. 1887.

Jurnalele germane înnoată în bucurie și în veselie, și un bizantinism publicistic se face remarcabil, care nu e prea demn de un popor liber. —

Cultul Hohenzollerilor dă flori bizare, care trebuie să facă mai cu seamă în coloanele jurnalelor austriace o impresiune foarte curioasă. Întrebarea stă aproape: Noi Austriicii avem oare cauză să participăm la iubileu în Berlin, și avem noi un drept să intrăm în extasă de ridicarea unui edificiu, care nu pută să se ridice decât pe ruinele pretențiilor noastre și pe mormintele a mii de frați ai noștri? Dacă jurnalele vieneze și-ar fi gândit la aceasta, dacă și-ar fi adus aminte, că sînt organele unui public austriac, apoi de sigur că și-ar fi impus ceva rezervă în entuziasmul lor pentru serbarea triumfătoare din Berlin. Chiar în Germania sînt părți considerabile ale poporului german, care se țin rece la o parte și nu sînt de loc dispuse să consune în corul de alegreț prusiană. Catolicii germani și elementele particulariste din Bavaria și din Saxonia, care țin tare la individualitatea lor de stat, asemenea și cele din Hessa și Hannovera deplorează și astăzi încă sincer deplasarea influenței casei Habsburgilor și a Austriei din Germania.

Cu atât mai puțin li se cuvine deci Austriacilor să mai întreacă încă entuziasmul berlinez și să se entusiasmeze așa de preste măsură de o serbare, care considerând-o de aproape, exact, nu e alt ceva decât numai o serbare a Prusiei și a casei regale prusiene.

Așa dară noi din punctul de vedere curat austriac n'avem nici un motiv, nici o cauză să luăm parte entusiasmați la serbările berlineze, și poate ar fi cu mult mai demn de un Austriac, tocmai în zilele aceste, să se amintească de numeroșii morți, care au îngrășat cu sângele lor câmpiile de război din Boemia și din Italia. Cu atât mai puțin încă din punctul de vedere general uman și din cel al civilizației și al libertății trebuie să întonăm un himn de entuziasm, că militarismul prusian a reușit să trîntească pe Austria și pe Franța și să pună mîna pe stăpînire în Europa.

În anul 1848 actualul împărat Wilhelm nu fu altfel numit în Germania și chiar în Berlin decât „Der Kartätschenprinz“ și sistemul pe care-l inaugurează prin chemarea lui Bismarck în capul guvernului, fu un sistem de reacțiune și de absolutism.

De atunci sarcina militarismului deveni pentru Europa din an în an mai grea, și toate statele Europei fură constrînse să sece averea lor prin armamente războinice, care fură întărite cu o progresiune tot crescîndă, și care chiar astăzi n'au ajuns încă la capătul lor. O consecință necesară a acestora e teribila crîșă economică, care s'a abătut peste întreaga Europă și contra căreia popoarele n'au nici o putere, pe cîtă vreme sînt nevoite de mijloace de putere extraordinare militare, pe care le-a îngrămădit Prusia, să cheltuească toate fructele laboarei lor în de ale războiului, spre a se pune cel puțin de anevoie în stare de apărare contra formidabilei puteri militare a Prusiei. Orașul Berlin

poate să se bucure, el s'a îmbogățit pe spesele Vienei și s'a mărit.

De asemenea și casa Hohenzollerilor și aderenții ei protestanți din Germania pot să aibă cauză, ca să se înveselească.

Dar' în Austria și pretutindeni în Europa o rezervă serioasă e cu mult mai la locul ei, decât entuziasmul fără măsură, ca acela, care se face remarcabil în presa vieneză într'un mod atât de exagerat și atât de rău întrebuintat.

Dilele de veselie ale Casei Hohenzollerilor s'le serbeze Prusienii, — nouă Austriacilor ne place și ne convine mai bine să ne entusiasmăm în zilele de veselie ale Casei Habsburgilor, în fidelitate patriotică și dinastică!

Revistă politică.

Sibiu, 13 Martie st. v.

Scirea, că în locul dlui Dimitrie Sturdza va merge dl Aurelian la Viena pentru reînceperea negocierilor convenționale, a atins, se vede, neplăcut nu numai pe Maghiari, dar' și pe Vienezi. Ceea-ce îi supără și pe unii și pe alții este împregiurarea, că dl Aurelian trece în România de un susțitor al politicii vamale autonome și astfel se crede, că negocierile iminente se vor învîrta mai mult în giurul modalităților importului de vite român, ca în giurul concesiunilor României pentru industria austriacă. „Neue Freie Presse“ e de părere, că noua convenție germano-română încă nu e de astfel, ca dela ea să se poată aștepta multe în această privință. Prin această convenție România și-a rezervat pentru legislația o mulțime de articlii, și Germania s'a învoit la aceasta, pentru-că se tractează exclusiv de articlii, care nu ating de loc comerțul german, care însă pentru exportul Austro-Ungariei ar fi de mare importanță. În raportul de motivare al guvernului român despre convenția comercială cu Germania, aceste succese se înseamnă ca foarte importante pentru producțiunea română, care acum se va pute desvolta în măsură mai mare.

Unde rămîne acum — ție „Neue Fr. Presse“ — loc pentru negocierile între Austria și România? Dacă declararea guvernului român din citatul raport de motivare e serioasă și nu e numai un mijloc tactic, spre a exercea o presiune asupra Austriei, atunci sînt slabe prospectele pentru negocierile convenționale. Austro-Ungaria va fi foarte îngăduitoare, dar' în schimb tot trebuie să i-se ofere și ei concesiuni! Se pare ca și când prin convenția cu Germania, România ar voi să facă o încercare de încungiuire față cu Austria. Noi am regreta-o aceasta mult, căci asemenea măstriei nu prea au succes în politica comercială, ci pot numai să producă foarte ușor o nereușire a convenției. România trebuie să fie în clar cu aceea, cît prețuiesc pentru ea exportul de vite în Austria. Noi credem, că prețul este cel puțin atât de mare, ca Austria să poată pretinde să nu fie preterată în favorul altor state. Într'un articol al unei foi de specialitate din București, care se atribuie dlui Aurelian, s'a afirmat, ce e drept, că Austria are trebuință de vitele române și că agronomii ro-

mâni n'ar cere nici odată o favorizare în contul industriei române. Noi nu vom să judecăm asupra capabilității de jertfă a viticultorilor români, dar' agrarii austriaci — să ni-o creadă dl Aurelian — vor afirma totdeauna, că admiterea vitelor române ar fi o jertfă prea mare. O convenție, care nu ne-ar aduce alt avantaj, decât că ne asigurază gustarea boilor din România — o plăcere de sigur prețioasă — n'ar pute-o scoate la cale nici un guvern în Austro-Ungaria.

Alaltăieri, deci sub impresiunea entuziasmului ce l-a produs aniversarea născerii a nouădecea a împăratului Wilhelm, s'a început în casa de sus a Germaniei discuțiunea asupra legii bisericesci. Referentul comisiunii Adams explică raportul în care se află amandamentele episcopului Kopp față cu proiectul originar și motivă conclusele comisiunii. După el vorbiră episcopul Kopp pro și Băselele contra. Interesant și de o mare importanță politică e discursul ce l-a rostit apoi cu acest privilegiu principele de Bismarck.

Posiția mea față cu cestiunea — ție Bismarck — nu e juridică, ci politică. Eu voi pace cu curia. Aceasta este, dacă vreți, oportunitate, în vreme-ce punctul de plecare al antevorbitorului e teorie. Când a fost vre-odată dl Băsele una cu mine? Nici odată! (ilaritate.) Situația e astăzi analogă cu cea dela 1866. Atunci trebuia să înghit la imputări, că atât de puțin am scos dela Austria. Mă numiau Guesenberg în propria mea tabără. Eu am suferit în liniște și am lăsat să coacă timpul. În general cum 'mi-se poate face mie din încheierea păcii pentru sine o imputare? Noi după multe răboaie glorioase am mai încheiat pace, (Bravo.) Nu e vorba de sentimentul protestanților, ci de exigențele catolicilor. Și legislativa întru adevăr nu există pentru de a cassa acele supărări, care îl dor atât de tare pe dl Băsele. (Mișcare.) Mai departe pentru stat e indiferent, cum se folosească mai-marii bisericeii de dreptul de pedepsire. (Mișcare continuă.) Cine se face preot, se face de bună voie, și atunci trebuie să știe ce-l înțimpină. E întocmai ca cu disciplina militară; cine o poate încungiuira, nu se facă soldat. Mișcarea statului nu e de a înfuri asupra educațiunii clericilor până la cele mai mîrunte lucruri... Pe baza acestui proiect, ce e drept, eu nu pot garanta menținerea păcii. Pentru viitor eu nu sînt responsabil, și dacă lupta va izbucni din nou, d-voastre puteți să faceți ear' legi de Maiu, poate chiar de acele cum sînt și cele acum abrogate. Totdeauna 'mi-s'a îngreunat realizarea ideilor mele prin cunoscuta pofță de luptă germană, prin vecinicele lupte de partid, prin partiduri, care în parte sînt filiale franceze, cum sînt cele socialiste, apoi prin partidul liberal și în sfîrșit prin însuși centrul. Noi trebuie să ne întrebăm, de ce are lipsă statul, ear' nu ce poate el duce la îndeplinire? Spre întărirea unității întregii națiuni ne trebuie pace înlăuntru și ne trebuie aceasta în vederea pericolelor, la care vom fi expuși în cel mai apropiat viitor. (Mișcare)... În vederea partidurilor antipatriotice (mișcare), pentru-că e vădit, că împăcheri interne influențează și în afară, cum de exemplu n'a putut să rămîna neatins de luptele bisericesci-politice, nici raportul nostru cu Austria... Datorința noastră este de a sprigini pe Papa, — recomandă deci proiectul, dar' și amandamentele lui Kopp. (Aprobări viue.)

La asemenea declarații din partea principelui de Bismarck nu se aștepta nimeni, cel puțin acum nu, după-ce nu trecură nici 24 de ore dela festivitățile din Berlin, unde se accentuase pacea și asigurarea aceleia pe timp mai îndelungat.

Din dieta Croației.

La ordinea zilei e desbaterea asupra periodului de cinci ani a legislaturii.

Banul recomandă proiectul fiind aclamat de majoritate. Consonanța cu periodul electoral nu e de lipsă, dar' e oportun. Cât privește paritatea, cestiunea aceasta nu se va limpezi în curînd. Să apărăm mai înainte individualitatea națională și politică și să lăsăm paritatea! Banul vorbește apoi despre raportul seu față cu majoritatea dietei croate. Acest raport e de tot lămurit; Banul s'a exprimat imediat după ședința întâiu a deputațiunii regnicolare, că el nu se identică cu decisiunile acestei deputațiuni și a primit drept răspuns, că, și mai înainte, Banul tot astfel a purces; dar' și în viitor tot astfel va trebui să fie, căci altcum el va fi demisionat din post.

Vorbitorul declară, că el se ține de lege, ear' această părere o împărtășește și majoritatea. El a pășit totdeauna sincer, ear' aceasta a produs încredere. (Zsivio!)

Ce e drept, în feară există aparițiuni anormale; așa de pildă când unul este acuzat de crimă, și cu toate aceste din motive politice el este apêrat; când un partid face o săritură dela manifestul din Septembrie până la compromis, și de aici ear' la sancțiunea pragmatică; când centrul, care până acum nu s'a ocupat cu politica, deodată simte chemarea de a contribui și el pentru salvarea națiunii, ear' acestuia i-se însoțesc persoane, cari au fost alese în dietă pe baza unui alt program (Strigăte: Zsifkowitz!); când acești din urmă afirmă, că ei pot să fericească țeara prin programul lor, ear' când e vorba de votare ei se desbină. — Banul sfîrșește dicînd, că el are încredere în judecata națiunii. (Aprobări sgomotoase în dreapta.)

Iosipovics: Numai Ungaria ne garantează autonomia; cu această împregiurare noi trebuie să socotim și să cercăm a aduce legile noastre în consonanță cu ale ei. (Nelinește în stînga.) Vorbitorul se declară pentru proiect.

Beruta: Nu prelungirea periodului de legislație, ci schimbarea legii electorale ne va apăra de transgresiuni cu privilegiul alegerilor.

Mazzura vorbește în ton aspru, și urmat de dese proteste din partea majorității, în contra proiectului și despre raportul Banului față cu majoritatea. Aceasta a cunoscut și aprobat în totdeauna intențiunile Banului; oare din convingere — aceasta e altă cestiune. Pactul între Banul și majoritate se explică cum urmează: Unii atacă *pro forma*, celalalt declară, că va insista la punctul seu de privire, și apoi alegerile sînt înaintea usei. (Reprobări sgomotoase în dreapta.) Banul se provoacă la sancțiunea pragmatică, aceasta a fost un lucru nesocotit. Eu aș pute să răspund.

Banul: Pofțiți și răspundeți.

Mazzura: Cu sancțiunea pragmatică noi ne declarăm supuși credincioși ai coroanei, pe cîtă vreme accia, cari aici voiesc să fie hotărîtori, sînt revoluționari. (Reprobări sgomotoase în dreapta.)

Derenesin: Voi ne-ați denunțat îndestul!

Mazzura declară, că și el din parte-și voiesc a înșira unele aparițiuni anormale și sfîrșește: abnormal e, că aici ne stăpînesc un străin. (Sgomot mare și reprobări în dreapta.)

Iosipovics: D-ta nu ești Croat, ci un Dalmatin.

Președintele declară, că nu a înțeles bine pe Mazzura fiind sgomotul mare, a numit întru adevăr vorbitorul pe Banul un străin? — Mazzura: Da!

Președintele: Atunci îți detrag cuvîntul.

Mazzura: Mulțumesc frumos!

Mai vorbește Grzsanics apoi ședința se sfîrșește.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Din părțile nordice ale Ardealului, la 23 Martie n. 1887.

Condica violentărilor arbitrară între marginile legilor constituționale s'a mai sporit cu căteva. Abia va crede publicul cetitor, dar' aceste ce urmează s'au întîmplat la noi în feară, cu noi Români și nu la Hotentoți.

Confesiunea greco-catolică română din comuna Săcel în Maramureș are o școală bubă românească condusă de un preot tînăr, care a făcut și cursurile preparandiale. 'La plăcut însă inspectorului regesc scolar a mai ridicat și una de stat în folosul elementului dominant. Jidovii își susțin școala lor rabinistă și nu voiesc a scîdea de cea constituțională dăruită de patrioticul guvern. Ear' Români sînt prosti, nu pricep foloasele ei, și nu-și poartă copiii la ea.

Inspectorul scolar, un anamit Zagroczky, după-ce s'a căit la comitat, că școala de stat e aproape de a se închide din lipsa frecuenței, ce a făcut, ce nu a făcut, — se trezesc numai într'o di Săcelenii cu el și cu pretorul cercual, care dela școala noastră scot 30 de elevi și cu forța îi duc la cea de stat. Înzadar tot protestul. Antistia este amenințată aspru cu pedeapsă, dacă va lăsa ca acei prunci să umbre la școala românească. Părinții sînt scărbiți, și toți Români întristați de o astfel de tractare. Dar' acesta nu e unicul cas.

În Turț, comitatul Ugocci, este un învățător românesc cu numele Kerezsán. Acesta pentru strengăriile sale a fost judecat la pierdere de oficiu prin autoritățile competente, dar' guvernul patriotic pentru reputațiunea sa — cum ție inspectorul reg. scolar de acolo — l'a pus cu forța în oficiu. De atunci pacea s'a stricat

430. Ce au curs din ochii ei
Arđetori și frumușei. —
Acest lanț 'și-l deslegă
Și-apoi, frate-l atrîna
La grumaz la pescărel
Lin, frumos, încetinel
Cât nici să simțească el;
Eară el nici că simția,
Căci în visuri dulci plutia...

Cât de mare bucurie,
Cât de dulce veselie
440. Dînișoara-acum simția
Când cu ochii ei vedea,
Că ce mai mult a iubit,
Ce în lume-a mai dorit
Acuși se va împlini
Și fericire-acuși va fi:
Căci spre-a ei mare mirare,
Spre-a ei bucurie mare
Lănțușoru-i a rămas

450. La acesta la grumaz
Tot așa de scilpicios
Precum el era frumos!...
Ear' âst semn 'i-a arêtat,
Că ursitele 'i-au dat,
Ca să-i fie ei bărbat!...
Dîna în a ei iubire
Beată find de fericire
Ochilor nu-și putea crede
De e drept, sau nu, ce vede...

460. La el mult dacă căută
Lin pe peptu-i se lăsă
Și cu foc îl sărută
Și apoi se depărtă...
Dar' n'a mers să nu mai vină
A mărgelilor regină,
Ea a mers să vină eară
Măne ear' de cătră seară...

Așa apoi și făcea:
Seara dacă se lăsă
470. Totdeauna ea venia,
Lîngă june se pune
Lanțul scump 'și-l deslega
Și la gît 'i-l atrîna
Eară lanțu-i rămănea
Spre-a ei dreaptă bucurie,
Spre-a ei fericire vie
Totdeauna scilpicios
Ca un soare de frumos!...

Iubia dîna cu 'nfocare
480. Pe-acest june mândru tare,
Dar' și dînsul o iubia
Mai mult doar' și decât ea,
Dar' find prea sficios,
Prea retras, prea rușinos
Numa-n taină o iubia
Tot ferbinte precum ea...

(Va urma.)

în comună. Scopul însă s'a ajuns, căci s'a înființat o școală de stat. După ce comuna bisericească a decis să deschidă un al doilea post de învățător la școala sa și a și făcut alegere, învățătorul Kerezsan într-o zi scoate pe școlarii și i duce pe toți la școala de stat, unde-i și înscrie.

Ați școala noastră e goală, și nu e la cine să apelăm în contra unei astfel de flagrante neîndreptări. Apoi patrioticul guvern, nu de mult ne trimise statutele reuniunii învățătorilor noștri de acolo fără clausula de aprobare, motivând, că astfel de reuniuni nu numai că sunt de prisos, dar sunt chiar periculoase pentru învățătorii români, se se lucre dar' întru acolo, ca și idea lor se se șteargă. *Factum est.*

Dar' apoi ce se dă despre stările școalelor noastre din comitatul Bistrița-Năsăud! Cei competenți ar pute multe comunica, dar' ei știu mai bine pentru ce tac. Între altele mai de curând câțiva preparanți absoluți dar' necualificați încă de învățători, fiindcă legea postefce dela ei un an de practică, au fost aplicați la câteva școale. Nu i-a plăcut însă de ei inspectorului. Ca să-și facă cu unul mai multe merite la titlul de consilier regesc, într-o zi cu înțelegerea comisiei adm. comitatense i-a dat afară din oficiu. El însă a aplicat la școalele comunale astfel de preparanți necualificați, dar' se vede că ține la axioma „*quod licet Jovi non licet bovi*”. Întru adevăr, oare unde vor duce aceste persecutări? Sau cugetă respectivii, că fac serviciul cauzei ce reprezintă! O, vai de noi, mai demult nu ne lăsam la școală, ați — ne-ar mîna acolo, deși nu vom.

Cronică.

Numeri. Maiestatea Sa a numit pe procurorul reg. din Brașov Adolf Kenyeres de president la tribunalul reg. din Bistrița. — Ministrul regesc de justiție a numit: de notar la tribunalul reg. din Brașov pe subnotarul de acolo Gustav Miess; de vice-notar la tribunalul reg. din Lugoj pe practicanul în drept de acolo Iuliu Keczer.

Raportori economici. Ministrul de agricultură, industrie și comerț a numit pe Ludovic Kádár din Bergin, Eduard Cseresnyés din Bucerdea, Ioan Sándor din Mirișlo, Albert Konecz din Ighiu, Ioan Tanczos din Oieșdia și Sigismund Raffaj din Roșia-montană de raportori economici permanenți pentru cercul Vinului-de-jos, respective al Blajului, Aiudului, Ighiuului și Roșiei-montane, din comitatul Albeii-inferioare.

Junimea universitară și poliția din Budapesta. Junimea academică din Budapesta s'a aflat vătămă prin răspunsul ce ministrul de hovești Fejérváry l-a dat deputațiunii venite la el în scopul de a cere introducerea examenelor în limba maghiară de ofițeri în rezervă. Ei voesc a ține o ședință, în care să se înțeleagă asupra modalităților, cum e de a se cere satisfacție pentru vătămarea îndurată. Poliția a primit cam rece pe domniile studenți veniți ca să înștiințeze ținerea ședinței, și a dispus ca să ceară licența în scris. Ei s'au scotit și au hotărât să țină ședință și fără licență polițenească.

Dragostea Cehilor față cu Maghiarii. „Deutsche Volkszeitung” din Reichenberg, în Boemia, publică o notiță, care caracterizează simpatia, de care se bucură Maghiarii la oamenii ce nu trăiesc sub stăpânirea lor, ba abia vin cu ei în atingere. O lăsam să urmeze: (*Colacii cehi.*) Un neguțator de făină din Reichenberg a primit în 16 Martie n. dela un mușteriu al său din Iungbunzlau o cartă postală de următorul cuprins: „Eu nu pot să cumpăr mai mult nimic dela D-Ta, căci înjuri în contra Cehilor, aceasta e pretutindenea cunoscut, ear' eu îmi pierd prin aceasta mușterii. În generalaiceia noi nu este permis a se folosi făină maghiară, căci fiesce-care, care o face aceasta, vine în diare”. Un comentariu la această notiță credem că e de prisos.

Un căpitanat de secție sub acuză. Cetim în „Neues Pester Journal”: Când a pășit în fruntea poliției din capitală dl Ioan de Török, se credea pretutindenea, că vor înceta abuzurile ce sub stăpânirea lui Thaisz au luat dimensiuni îngrozitoare. Noul șef al poliției corespunde pe deplin așteptărilor, el curăță poliția de elementele ce făceau cele mai scandaloase abuzuri cu funcțiunea lor oficială. Se vede însă, că prin aceea nu a putut să facă capăt corupțiunii. Cercetarea pornită în contra căpitanatului din cercul al doilea — precum se aude — a scos la iveală fapte destul de triste. S'a constatat, — precum ni se spune din sorginte sigură, — că unii funcționari de ai căpitanatului se ocupau sistematic de ascunderea faptelor, cu scopul de a păstra publicii și de falsificarea de documente. — Aceasta se întâmplă în capitală, în mijlocul unui public ce știe a se apăra față cu ori-și-ce transgresiune a funcționarilor. Ce să dăcem dar' de funcționarii dela țeară, care au de a face cu un popor ce nu cunoaște nici măcar limba, în care are să i-se facă dreptate?

Cutremur de pământ. Din Baden, lângă Viena, sosesc știri, că în 22 Martie la 9^{1/2} oare seara s'a simțit acolo un puternic cutremur de pământ, așa încât ferestrele și ușile caselor tremurau.

România și Terile-de-jos au declarat, că vor intra și ele în convențiunea internațională pentru unitatea tehnică în căile ferate.

Pușca cu repetiție în România. În scopul introducerii pușcii cu repetiție în armata română se fac de prezent cu mult succes probe cu pușca cu repetiție „Mannlicher” și cu cea a lui „Rubin”. Până acum încă nu se intenționează o hotărâre definitivă, căci după-cum se spune se vor face probe și cu alte pușci cu repetiție.

Psaltirea în versuri de Dosofteiu. Prof. I. Brănu a publicat, sub editura Academiei române, Psaltirea în versuri întocmită de Dosofteiu, Metropolitul Moldovei (1671—1686) de pe manuscrisul original și de pe edițiunea dela 1673.

Ministrul de externe francez, Flourens a trimis în numele guvernului francez o depesă de felicitare principelui Bismarck, cu rugarea ca acesta să o înainteze împăratului.

De ale nihilistilor. Cercetările urmate cu de-a mênuntul au adus la descoperirea cuartirului conspiratorilor, înzadar căutat în capitală. Aceștia și aveau de astădată localul de adunare și laboratoriu afară de oraș în Paragolovo, o comună menită pentru excursiuni de vară și situată în depărtare de 12 kilometri de Petersburg lângă calea ferată finică. Proprietatea oficială a localului era o moașă. Aceasta împreună cu fiică-sa și cu toate aparatele și materialele de exploziune a fost dusă la Petersburg sub escortă de gendarmi. Atențatorul arestat, Andruschenko (nu Andrejevitch) e un Rutean. În Kasan eliminat pentru conspirațiuni polițiene, el a fost primit la universitatea din Petersburg.

Agitațiunea Ovreilor în Tunis e terminată. Toate magazinele au fost earăși deschise. Diarul „Tunis” dăce: Ovreii au comis o mare prostie, căci într-o țeară, cum e Tunisul, unde nu numai Musulmanii, ci și creștinii au preocupări în contra Israelitilor, o schintee putea să aprindă pravul de pușcă.

Executarea atentatorilor în Petersburg. Precum se scrie din Petersburg diarul „Times”, cele șase persoane arestate în 13 Martie n. au fost spânzurate Sâmbăta trecută. Tot atunci a fost executat și căpitanul Degajeff. Un înalt funcționar de poliție a încercat a se sinucide, fiind amestecat în ultima încercare de atentat.

Academia română.

Ședința de Vineri, 6 Martie st. v.

Ședința se deschide la ora 1 p. m., sub președinția dlui Ioan Ghica.

Dl Sion dă cetire raportului ședinței trecute. Dl Gr. Ștefănescu, dă seamă despre congresul geologic din Berlin, ținut în anul 1885, unde dlui a fost reprezentant din partea României.

Dlui spune, că congresul era să se țină în 1884, dar' din cauza holerei s'a amînat pentru 1885. Dă seamă despre alegerea comitetului congresului, unde d-sa a fost ales vice-președinte. Descrie palatul muzeului geologic, arată cât de bine e întreținut și laudă sirguința Germanilor în descoperirile științifice. D-sa sfârșese spunând, că congresul a votat suma de 200.000 lei, care se se strîngă prin ajutorul societăților științifice, pentru fabricarea a 15 volume în timp de 30 ani și în care volume se se treacă tot ce este cunoscut în privința geologiei.

După dl Gr. Ștefănescu, dl Hașdeu a citit câteva file din dicționarul d-sale *Magnum-Etymologicum*. D-sa a arătat, că cuvîntul *am* din verbul *a avea* este sinonim cu mai multe cuvinte din limba franceză, cât și cea italiană și macedoneană. Apoi arată, că *aibă* întrebuintat de popor nu este decât tot sinonim cu cuvîntul *am* și că *naiba*, întrebuintat în popor pentru *dracu*, nu vine, după-cum se credea, din turcească și este tot vorba *aibă*. D-sa cetesce mai multe doine și satire populare foarte frumoase, ca să-și întărească exemplele.

După d-sa dl V. A. Ureche cetesce cu mult talent recitativ, un fel de poveste populară întocmită de dlui sub numirea de: „Sfaturi din bătrâni”. Eroul poveștii este un țeran din Râmnicu-Vâlcea, care tocmai pe când era să se însoare cu fata dascălului din sat, îl umflă la armată. El era cam nesăbuit în toate, de aceea căpitanul, unde era el vistavoiu îi dăcea Ion iscusitul într'at, încât chiar el se credea că e astfel. Stăpânul său, care se afla la Salinele-mari, îl trimite într-o zi la Slănic; Ion răspunde, că nu știe unde e Slănicul, atunci stăpânul îi strigă: Iscusitul, a nimerit orbul Suceava, și tu se numieresci Slănicul! Plecă bietul Ion și când se rătăcise prin pădure, vădu pe o stîncă un om, care ducea doi măgari, pe acolo își dăse el trebuie să fie drumul, dar' când ajunse lângă măgari, omul o ștersese, căci era contrabandist și din contrabanda prinsă fără șcirea lui D-șeu se alege Ion cu 600 lei.

Când se liberă Ion cu părere de rău, dela căpitan, îi ceru ceva sfaturi bune.

Căpitanul îi ceru pentru fiecare sfat, câte două sute de lei din banii, pe care Ion îi încredințase lui.

Tura-vura Ion primi sfatul și cu modul acesta îi prinse bine, că sfaturile căpitanului l-au scăpat de hoți, l-au făcut să împace pe un bărbat cu nevasta, — l-au oprit să nu omoare pe tatăl iubitei în prima furie a gelosiei, și din contră se se găsească cel mai fericit în satul lui.

Pe când împărția cu nevasta și socrul cozonacul dăruit de căpitan, încep să cață franci din el; erau banii lui Ion încredințați căpitanului.

Căpitanul temându-se ca vistavoiul să nu-și peară prostesce banii, îi băgase în cozonac.

Povestea dlui V. A. Urechie a fost mult aplaudată și a meritat să fie, căci e cât se poate de bine scrisă și de spirituală.

„Unirea”.

Varietăți.

(Împăratul Wilhelm și „Preciosă.”) Redactorul-șef dela „Wiener Tagblatt”, dl Moriz Szeps istorisește într'un prim-articol două anecdote picante despre împăratul Wilhelm.

Într-o după-ameață făcu regele Wilhelm o preumblare cătră o poiană în giurul Baden-Badenului. O bandă de Țigani s'a fost așezat nu de mult acolo și se vorbia mult de o „Preciosă”, o fată cu ochii negri, care scia să procească viitorul din liniile palmilor. Voiau să cerceteze curțile țigănești și o societate mai mare de domni și dame însoțită pe regele. Domniile aveau toți costume, de care prescrie moda la băi pentru lumea elegantă; după îmbrăcăminte și finuță nimeni nu putea să cunoască rangul și poziția lor. Erau cu toții foarte bine dispuși și povestind și rîdînd ajunse societatea la Țigani. Întrebînd de „Preciosă”, aceasta sosi, și o damă fu cea dintâi, care permise să-i procească viitorul. Pe rînd urmăru cu toții și regele Wilhelm încă nu voi să facă excepțiune și-și întinse palma Țigancei. Aceasta privi la palma regelui mai mult. Se pare, că ar fi aflat ceva deosebit. În sfîrșit o rupse cu tăcere. „Eu vîd”, — răspunse ea — „o coroană mare, vîd rîsboaie mari și biruințe mari, vîd fericire mare și bătrînețe adînci. Eu vîd marea coroană pe capul tîu și vîd pe dușmanii tîi la picioarele tale. Tu vei ajunge la o vîrstă de nouăzeci și șase de ani. Dar' timpul din urmă al vieții tale îți va aduce multă supărare și grije. Cu nouăzeci și șase de ani i-ți se va sfîrși viața!”

La anul 1884 s'a fost dat la ambasada austro-ungară din Berlin un bal splendid. Împăratul Wilhelm încă onoră acest bal cu prezența sa. La bal participă și o contesă din Ardeal, o rudenie a ambasadorului conte Széchenyi. . . . Împăratul voi să facă cunoscîntă cu această damă. Îi fu prezentată și apoi înfinse o conversațiune mai lungă cu ea. Se vorbia încă de mai nainte, că contesa. . . . scie proci viitorul de pe liniile palmilor și împăratul încă auzise despre aceasta, o rugă să-i cetească și din palma lui. Ea se învoi.

„Maiestății Voastre Vi-e dat”, — dîse ea, — „să trăiți nouăzeci și șase de ani!” . . .

(Dorința principesei.) Mica principesa Guilmina a Olandei are să suferă mult din partea guvernărilor și învățătorilor ei, cari o împovărează cu lecțiuni. Deunăzi se plîngea cătră unul din profesorii ei în contra acestei împovărări, dar' profesorul îi dîse: „Înălțimea Voastră regească sînteți moștenitoarea tronului și în această calitate trebuie să știți mai mult decât celelalte principese, trebuie să vă pregătiți, ca să puteți îndeplini viitoarea Voastră înaltă misiune”. După această alocuțiune, profesorul însărcină pe mica principesa să învețe de rost până în săptămîna viitoare o lecțiune de două pagine din geografie. În acea zi principesa Guilmina se duse după prînz la mamă-sa, Regina Emma, și sărutînd-o îi dîse: „Măică dragă, aș ave să-ți fac o rugăciune!” — „Bine, draguța mea, spune-mi ce vrei?” — „N'ai pute, măicuță, să dobîndesci până Joia viitoare un principiu moștenitor, ca să fiu cruțată de a învăța acea grozavă lecțiune de geografie, fiindcă atunci frate-meu, ca principele coroanei, ar ave el a se pregăti pentru viitoarea sa înaltă misiune?”

(Îngropat de viu.) Acum câteva zile fusese îngropat la Cosenza în Italia cavalerul Causi, fost primar al orașului. Fiul mortului, voluntar în armată, neajungînd la timp ca să-l mai vadă odată, se duse la cimiter și ordonă să se deschidă cociugul, care era depus în mormîntul familiei. Un spectacol îngrozitor i-se prezentă ochilor. Mortul era plin de sânge, rînit la mîni, la picioare, la cap, cu mîinile smulgîndu-și pîrul și pe față cu expresia celei mai îngrozitoare desnădăjduiri. Fusese îngropat de viu și murise asfixiat în mormînt!

Din public.*)

Mulțumită publică.

Subscribul în numele comitetului parochial gr.-or. din Hăreu și cu consensul acestuia, vin a exprima pe calea acestă cea mai intimă și călduroasă mulțumită credincioșilor bisericii noastre gr.-or. Mihail Albu și Alexandru Căz

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

din Hăreu, cari din puțina lor avere dăruiră bisericii numite, cel dintâi: un apostolier și o evanghelie, ambele în valoare de 16 fl. v. a. și acum în fine o cruce la turnul bisericii în valoare de 27 fl. v. a.; ear' al doilea o strană în partea dreaptă din biserică pentru cîntăreți, în valoare de 15 fl. v. a. și un coperemînt pe masa altarului cu 4 fl. v. a.

Primească marinimoișii noștri dăruitori cordială mulțumită a comitetului parochial exprimată prin mine, ca un mic tribut al recunoștinței, pentru nobilele lor fapte de pietate într'adevăr creștinească, cu care au arătat, că pricep dîsa acestei evanghelii: „așa să lumineze lumina voastră înaintea omenilor, ca vîdînd faptele voastre cele bune etc.”, au dovedit în faptă că de tare iubesc frumșea casei lui Dumnezeu. Dee bunul Dumnezeu, ca faptele aceste ale bunilor noștri creștini să servească de un puternic îndemn și de model de imitare pentru mai mulți creștini ai bisericii noastre.

Hăreu, la 9 Martie 1887.

I. Ioanovici,
paroch.

Mulțumită publică

Se aduce din partea sinodului parochial gr.-or. român din Arpatac, protopresbiteratul Treiscaunelor: — prea onoratului sinod parochial al bisericii gr.-or. române din Brașov cu hramul „Sfântului Nicolae”, care în ședința sa ordinară din 15 Februarie a. c. sub punct 66 a binevoit a vota pentru nou-edificata noastră biserică din Arpatac un ajutor de 100 fl. v. a. în scopul de a se procura cu ei cele 4 icoane împărătesci.

Un dar mai binevenit, o faptă mai nimerită decât aceasta nu se putea, căci prin aceasta ni s'a dat posibilitatea, de a ne vedea realizat scopul ce-l urmărim și l'am urmărit din 1879 începînd, de a se putea sfinți biserica noastră nou-edificată în decursul anului acestuia și a o preda serviciului dîșese. Un lucru, la care prin propriile noastre puteri nici decum nu puteam să-l ajungem, deoarece ce poporul nostru din Arpatac, în urma desastroaselor catastrofe elementare: gheața și exundarea Oltului din anii trecuți 1885 și 1886, a săracit până la mîdușă așa, că astăzi o parte însemnată se află împrăsciată prin România căutându-și pâinea de toate zilele.

Dee D-șeu, ca această faptă marinimoasă să fie de un bun augur și să afle între conaționali noștri, — de o stare materială mai bună, — mai mulți imitatori, care, iubind podoaba casei lui D-șeu, să-și eternizeze numele în biserică noastră prin vre-un dar oare-care în bani sau în natură, căci, vai Doamne, de multe mai avem lipsă. Ne lipsesc, — afară de cele 4 icoane împărătesci, — toate icoanele de lipsă pe templu, ne lipsesc candelabre, iconostas, candelabre, clopote etc. etc. Icoanele se lucre de pictorul român din Brașov Mihail Popp.

Dacă s'ar afla vre-un binefăcător marinimos, acela binevoască, — în ceea-ce privește numirea sau prețul icoanei, ce voiesce să o doneze, — a se adresa direct cătră sus-numitul dn pictor, sau cătră comitetul parochial din Arpatac, ear' cu privire la celelalte obiecte din mobilierul bisericesc a se adresa numai cătră comitetul parochial din Arpatac.

De asemenea se exprimă mulțumită publică preanoratei direcțiuni a institutului de credit și economii „Albina” din Sibiu pentru reducerea intereselor împrumutului bisericii noastre la 7% contribuind astfel în mod indirect la ajutorarea mult sîrmătoriei noastre biserici.

Pentru cari binefăcătoare daruri sinodul nostru parochial aduce și pe calea aceasta cele mai călduroase mulțumiri.

Arpatac, în 11 Martie v. 1887.

La însărcinarea sinodului parochial:

Dionisiu Nistor,
paroch.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

(De ieri.)

Berlin, 24 Martie n. Casa de sus a Landtag-ului a discutat proiectul de lege bisericesc-politic. Principele Bismarck a recomandat primirea neschimbată a proiectului dîcînd, că exigențele poporului catolic pretind satisfacerea, pentru-ca unitatea națiunii întregi să se întărească. Dis-cuția s'a amînat pe mîne.

Sofia, 24 Martie n. (Scirea lui „Pester Lloyd.”) Convocarea Sobraniei s'a amînat deocamdată.

Atena, 24 Martie n. (Scirea „Agenței Havas.”) Scirile bulgare, după care Grecii ar pregăti la granițe o rescoală în Macedonia, se privește de machinațiuni ale Bulgarilor, cari pregătesc o invasiune în Macedonia. Poporul și guvernul grecesc doresc susținerea *statului quo* în Macedonia.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.**Piața cerealelor din Portul Brăila.**

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 10 Martie 1887.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	prețul libre	prețul la aur
Lombardo	Manari	Porumb	1400	60	6.45
Kirschen	Feirano	"	1200	59 1/4	6.40
Gheorghidi	"	"	2500	59 1/4	6.40
Curvisiano	G. Mendl	"	1400	59	6.42 1/2
Dimitriadi	Ali Efendi	Orz	1150	40 1/2	3.95
Ghioni	G. Mendl	"	4200	42 1/2	4.05
Grosovici	Bellet	Grâu	1050	57	11.12 1/2
Dreifus	Fanciotti	"	3550	57 3/4	11.12 1/2
Verona	"	"	1800	58	11.—
Cohen	"	"	2800	60	12.07
Frischman	Manari	Rapiță	1000	52 1/2	5.10

Tergul de râmători în Steinbruch. În 23 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48. 1/2 cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc

49.— cr. până 50. 1/2 cr., ușori 49.— cr. până 49. 1/2 cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușoară 48.— cr. până 49.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 47.— cr. până 48. 1/2 cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47. 1/2 cr., transito ușori 47.— cr. până 47. 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpeniție la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 24 Martie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.45	vënd.	8.55
Lire turcesci	"	11.25	"	11.30
Imperiali	"	10.25	"	10.30
Ruble rusești	"	1.13	"	1.41

Prima berărie de abur transilvăneană a lui IOAN HABERMANN în Sibiu.

Dela 8 Martie începând

se vor expeda din berăria mea următoarele calități de bere:

Bere de Martie fără sticlă à 12 cr. — pr. 100 st. 12 fl.„ „ **coroană** „ „ 14 „ — „ 100 „ 14 „**Bere dublă de Martie de multe grade** (hochgrädig)

fără sticlă à 15 cr. — pr. 100 st. 15 fl.

Se pachetează în lași à 50 sticle. Lada se compută cu 1 fl. francată și comptant loco berăria sau gară.

Lățile împreună cu sticle sunt a se retrimite franco.

Bere în butoaie.

Bere de Martie à 12 fl. } per hectolitru
 „ „ **co oană** „ 14 „ }
 „ „ **München** „ 15 „ } loco berărie sau gară.

Prețurile se înțeleg fără dare de consum.

Berea în sticle se poate conserva în ori-care spațiu și nu recere înghețar.

În ast-mod fiecare familie în provincie își poate asigura recerintele și a se provisiona în continuu cu bere fină și sănătoasă.

[422] 5—6

Cu tot respectul se recomandă

Ioan Habermann.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

în Sibiu,

[286] 47

fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1882 fl. 481,950.41	în a. 1869—1882 fl. 315,301.91
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
Suma fl. 577,192.03	Suma fl. 424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

580.233 fl. 66 cr.➡ **Prospecte și formulare se dau gratis.** ➡

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Farmacia

la „mărul de aur al imperului“.

I. PSERHOFER**Viena**

Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sânge

mai nainte numite **Pilule universale**, merită numirea din urmă, fiindcă au adeverit efectul lor făcător de minuni, căci nu există o boală, în care se nu se fi confirmat efectul acestor pilule. În casurile cele mai desperate, în cari celelalte medicamente sau întrebuintat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate cazuri și în timp scurt, însănătoșare deplină. **1 șatulă cu 15 pilule în preț de 21 cr.; un pachet de 6 șatule 1 fl. 5 cr.; comande cu rambursă nefrancată 1 fl. 10 et.**

Dacă se trimite banii anticipativ, atunci se trimite și comanda franco și costă 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 40 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consumenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fiecare după-ce va folosi acest medicament, se va simți silit a-l recomanda mai departe.

➡ Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință. ➡

Leongang, 15 Maiu 1883.

Praonorate Domnule! Pilulele D-Voastre produc adevărată minune; ele nu sunt ca alte multe mijloace lăudate, ci ele ajută într-adevăr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Pasi cele mai multe le-am împărțit amicilor și cunoștințelor și au folosit tuturor, chiar și persoane de o etate înaltă și cu diferite boale și dureri auzindând prin ele — dacă nu sănătatea completă, dar totuși o îmbunătățire însemnată. Te rog dar' să-mi trimiți încă cinci pachete. Dela mine și din partea tuturor câți am avut norocul a ne redobândi prin pilulele D-Voastre sănătatea, — cea mai intimă mulțumită

Martin Deutinger.

Bega-St.-György, 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu Vă pot îndestul exprima mulțumită pentru pilulele D-Voastre, deoarece prelungă ajutorul lui Dzeu, muierea mea, care a suferit ani îndelungați de *miserere*, s'a vindecat prin pilulele curățitoare de sânge ale D-Voastre de această boală, și deși deocamdată mai trebuie să folosească, totuși sănătatea ei e atât de recreată, încât poate să-și caute earăși cu vioiciune tinerească de toate ocupațiunile sale. De această mulțumită a mea Vă rog să faceți us pentru binele tuturor suferitorilor și Vă rog totodată pentru trimiterea din nou a alor două șatule de pilule și două bucăți de săpun chinezesc. Cu deosebită stimă, devotat

Aloisius Novak.
Grădinar suprem.

Stimate Domnule! Presupunând că toate medicamentele D-Tale vor fi tot așa de bune ca renumitul D-Tale balsam în contra degerării, care în familia mea a făcut un sfârșit repede mai multor casuri de umflături de degerare, pre lungă toată neîncrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărât totuși a începe cu pilulele depurative ale D-Tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorhoide. Fără întârziere trebuie să-ți mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebuintare de 4 săptămâni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai calduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contră și dacă vei face întrebuintare de aceste șire, — dar fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima C. v. T.

Balsam de înghețătură

de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra cucuelor de îngheț de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 borcanel 40 cr.

Balsam de gușe,

medicament probat contra gâtului, 1 flacon 40 cr.

Esența de viață

(picături de Praga) în contra stomacului stricat și durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Extract de plantagină,

un medicament prea bine cunoscut, excelent leac de casă contra catarului, răgușelei și tusei etc. 1 flacon 50 cr.

Alifie americană de reumatism,

remediu cu efect grabnic și sigur, cel mai bun leac la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinării, junghieri, ischiaș, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechi etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Licor de flori de Alpi,

de W. O. Bernhard. 1 flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Esență pentru ochi

de Romershausen. 1 flacon 2 fl. 50 cr., 1/2 flacon 1 fl. 50 cr.

Pomadă de Tannochinină

de I. Pserhofer, de un șir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului. Un borcan mare elegant 2 fl.

Pflastru-universal

probat de prof. Steudel, la rane de împuns și lovituri la toată specia de umflături rele, la umflături ce erup în mod periodic, la ranele și aprinderile de țite și la multe alte boale de acest soi. Un borcan 50 cr.

Sare universală de curățenie

de A. W. Bullrich. Un remediu excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii, ca: durere de cap, amețală, căreei la stomac, acreală la gât, suferințe haemoroidale, înuciere etc. 1 pachet 1 fl.

Rachiu de drojdii.

1 flacon 60 cr.

Prav în contra sudoarei picioarelor.

1 șatulă 50 cr.

➡ **Medicamente homöopatice de tot soiul se află totdeauna în cantitate suficientă.** ➡

Afară de preparatele aici numite se mai află în deposit toate specialitățile farmaceutice indigene și străine anunțate prin diarele austriace, ear' articoli, cari din întâmplare nu s'ar afla în deposit, se vor comanda de altundeva prompt și ieftin.

Comande prin postă

se vor efectui grabnic dacă se va trimite prețul mai nainte, sau și prin rambursă postală.

Comande făcute prin trimiterea mai nainte a banilor vin mai ieftin în ceea-ce privesce porto, decât dacă pachetul comandat sosesece cu rambursă postală.

[390] 8—12